

безъ да усѣща дѣте-то друго, освѣнь страхъ да го не биѣтъ. Ако испытате добрѣ, щете ся убѣдите, че това дѣте ще показва по-малко природенъ умъ и развитие, отъ оныя дѣца, които сѣ ся развивали слободно, вѣнь отъ стѣны-ты на училище-то, подъ влиянието на природѣ-тѣ и живота. Нѣ да ся врь-немъ пакъ на гласнѣ-тѣ методѣ.

Гласна-та метода е по-добра не само защото ся изучвать дѣца-та по неѣ да четѣтъ и да пишѣтъ по-скоро; нѣ защото тя достига сполучливо цѣль-тѣ си. Тя, въ сѣще-то врьмя дава самостоятелность на дѣте-то, упражнява му непрѣстайно внимание-то, память-тѣ и разсѣдѣка. И когато послѣ ся отвори книга прѣдъ него, то е вече доста пригответено да разбира онова, що чете, а най-главно-то е, че не е зададено желание-то му да ся учи, нѣ още е възбудено.

Прѣди да ся изложи начинѣ-та за ѹчене, четене, молѣ наши-ты учители, които сѣ ся занимавали съ педагогикѣ и сѣ прѣдавали на дѣца по гласнѣ-тѣ методѣ, колкото недостатѣци срѣщнѣтъ въ врьвежя на тѣлѣ работѣ, нека благоволятъ да ни гы явятъ, за да може да ся поправятъ. Тии съ това нѣщо, едно, насѣ щѣтъ задлѣжятъ, и друго, щѣтъ принесѣтъ ползѣ народу ни.

ПРЪВОНАЧЯЛНО ПИСАНЕ.

Най-напрѣдъ дѣте-то трѣбва да пише на училищнѣ-тѣ чернѣ дѣскѣ и на плочѣ. На плочѣ-тѣ трѣбва да ся направятъ отъ една-тѣ странѣ малкы четвъртачета за исписване оныя нѣща и образы, що ся находятъ на пръвы-ты три страници въ книгѣ